

utilbøielig til at gaae ind paa dette Lovforslag med de Endringer, det muligt kunde undergaae under Forhandlingerne. Det er allerede af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) sagt, at Forslagsstillerne ingenlunde vare utilbøielige til at gaae ind paa Forandringer, naar man derved kunde vente Tilslutning deels fra Thinget og deels fra Ministeren, og jeg nærer, som sagt, det Haab, at det vil lykkes under Sagens videre Behandling at bringe en saadan Overeenskomst tilstede.

Jeg skal efter disse Bemærkninger gaae over til med et Par Ord at omtale et Par af de Foredrag, vi tidligere have hørt. I Mødet iforgaars blev holdt et Foredrag af det ærede Medlem for Thisted Amts 4de Valgkreds (Schjørring), et Foredrag, som jeg i det Hele godt kunde billige — om jeg end ikke kunde slutte mig til dets Enkeltheder — fordi jeg fik den Opfattelse, at han havde en levende Interesse for denne Sag og vil virke hen dertil, om end paa anden Maade end den, som er antydet ved Lovudkastet. Han holdt navnlig paa, at Regjeringen skulde have Indstillingsret, og saa skulde Menigheden have Valgret imellem de Indstillede. Man kan ikke undres over, at det ærede Medlem holdt paa dette Forslag, thi man maa jo erindre, at han var med til at indbringe et Lovforslag i den Retning i forrige Samling; men det forekommer mig dog, at en sliq Deelagtighed fra Menighedernes Side ingenlunde vilde tilfredsstille Menighedernes Larm, thi det kan meget godt tænkes, naar Regjeringen indstiller 3, og Menigheden da faaer Lov til at vælge imellem disse 3, at der saa alligevel imellem disse 3 ikke er nogen af dem, som Menigheden kunde ønske at faae til Præst. Hvad den Prøveprædiken angaaer, som blev omtalt, da kan jeg slutte mig til, hvad der blev bemærket af et æret Medlem, — saavidt jeg erindrer, af det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Klein) — om udtalte, at det meget godt kunde tænkes, at en Mand kunde være helbig med at holde

Prøveprædiken og besnaget i det Daglige ingenlunde være en Taler, som kunde tilfredsstille Menigheden, og jeg vil kun dertil sige, at for mig staaer det klart, at det ingenlunde altid er om at gjøre at faae den bedste Taler; det kan meget let hændes, at en Præst kan være en dygtig Taler og alligevel være en uheldig Præst for Menigheden. Det, som det kommer an paa, er, efter min Formening, at Præstens hele Levnet svarer til hans Tale, og tillige at han har vundet og forstaaer at vinde Menighedens Kjærlighed; thi har Menigheden ingen Kjærlighed og Tillid til sin Præst, saa kan han være saa god en Taler, han være vil, saa vil han dog ikke have den Indflydelse i Menigheden, som man maatte kunne ønske. Jeg hørte rigtignok igaar, at det blev udtalt af det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Bærtelsen), at det godt kunde være heldigt, at Menigheden fik en Præst, som den slet ikke skjødte om, en Præst, som gif imod det, som den vilde og ønskede; men jeg vil hertil sige, at denne Tale kan jeg slet ikke forstaae; den gaaer langt over min Forstand og vristet ind i Præstens, og jeg vil sige, at skal det være det Helbige at faae en Præst, som Menigheden ikke skjætter om, kunne vi meget gjerne blive staaende ved det, vi have, thi da træffer det ikke saa sjældent, at Menighederne faae en Præst, de ikke skjødte om. Det, jeg begjærede Ordet for iforgaars, var et Foredrag af den hvidtærede Kirkeminister. Den hvidtærede Kirkeminister udtalte, forsaavidt jeg hørte rigtigt, at Valget af Præster vilde komme til at splitte Menighederne og altsaa til at skabe mange flere Frimenigheder, end ellers vilde blive Tilfældet, idet den hvidtærede Minister meente, at det ene Parti, som ikke fik sat sin Candidat igjennem, vilde føle sig misfornøiet, vilde træde ud af Menigheden og oprette en Frimenighed. Jeg kan nu slet ikke forstaae, at der skulde være en saadan Fare tilstede. Det forekommer mig tværtimod, at Faren vilde være meget større, naar Menigheden fik en Præst, som ingen af dem ønskede,